

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: UsI-2952/20-8
Povjerenstvo za odlučivanje
o sukobu interesa
BROJ: 711-U-718-P-5-20/21-23-1
PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PRILAZNO POŠTI
..... dana 24.02.2021. 20.....
u pravitku. Primjeraka Priloga

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Tamari Bogdanović, uz sudjelovanje Ines Mateša, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Frane Barbarića iz Zagrebu, Dobri dol 54, prouva tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3, radi sukoba interesa, nakon održane usmene i javne rasprave, 16. veljače 2021.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, BROJ: 711-I-1514-P-5/20-014-8 od 2. listopada 2020. i za naknadu troška upravnog spora u ukupnom iznosu od 3.125,00 kn.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske pod točkom I. utvrđeno je da je istovremenim obnašanjem dužnosti predsjednika Uprave trgovačkog društva Hrvatska elektroprivreda d.d. (u daljnjem tekstu: HEP d.d.) i javne dužnosti potpredsjednik Vijeća Gradske četvrti Novi Zagreb – Istok, kao druge javne dužnosti, u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 15. siječnja 2020., tužitelj počinio povredu članka 13. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Pod točkom II. utvrđeno je da je istovremenim primanjem plaće za obnašanje dužnosti predsjednika Uprave HEP d.d. i primanjem naknade za obnašanje javne dužnosti potpredsjednika Vijeća Gradske četvrti Novi Zagreb – Istok, u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 17. veljače 2020. tužitelj počinio povredu članka 12. navedenog Zakona. Pod točkom III. navedeno je da se za utvrđene povrede iz točke I. i II. izreke tužitelju izriče sankcija obustave isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 10.000,00 kn, koja će se izvršiti u 5 jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 2.000,00 kn.

Tužitelj u tužbi ističe da tuženik arbitrarno primjenjuje materijalno pravo kada u postupanju tužitelja konstatira povrede odredbe članaka 12. i 13. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, a obzirom da odredbama Zakona o trgovačkim društvima, Zakona o upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske, te Zakonom o lokalnoj

i područnoj (regionalnoj) samoupravi nije izričito propisano da predsjednik Uprave ne može istovremeno obnašati javnu dužnost članka Vijeća gradske četvrti. Smatra da primjenu Zakona tuženik tumači na razini kontekstualnog pozitivizma, te se tužitelja sankcionira isključivo na temelju objektivne odgovornosti, a pri čemu se ne utvrđuje postojanje sukoba interesa. Smatra da je osnovno pravno načelo da je dopušteno sve ono što nije zabranjeno, te se iznosi sasvim suprotan stav da je zabranjeno sve ono što nije izričito dopušteno. Ističe da svako tumačenje mjerodavnog prava mora imati uporište u zdravom razumu i pravnoj logici, jer bi u protivnom proizvelo apsurdne učinke. U konkretnom slučaju tuženik ne uočava bitnu razliku između funkcije potpredsjednika Vijeća gradske četvrti i profesionalne menadžerske funkcije. U osporavanoj odluci se navodi kako nije potrebno utvrđivati postojanje sukoba interesa u smislu odredbe članka 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, već je dovoljno konstatirati objektivnu odgovornost za nedopušteno obnašanje druge javne dužnosti, pa se radi o krajnje ekstenzivnom tumačenju. Prema stavu tužitelja nema inkompatibilnosti između navedenih funkcija te obavljanjem navedenih funkcija nije moguć sukob javnog i privatnog interesa, jer između navedenih funkcija nema međusobnog utjecaja, povezanosti ili ovisnosti, te nema potencijalnog sukoba interesa u odnosu na obnašanje funkcije člana vijeća i predsjednika Uprave HEP d.d. Naime, mjesto i uloga Vijeća Gradske četvrti Grada Zagreba, odnosno člana Vijeća, generalno je utvrđeno člancima 74. do 92. Statuta Grada Zagreba, odnosno u konkretnom slučaju člancima 10. do 28. Pravila Gradske četvrti Novi Zagreb – Istok. Djelokrug rada i ovlasti Vijeća vezan je za mjesnu samoupravu u odnosu na život i rad građana, te kao takvi nemaju apsolutno nikakvih dodirnih točaka, a samim time i mogućnosti potencijalnog sukoba interesa s funkcijom i poslovima koji se obavljaju u upravama trgovačkih društava u pretežitom vlasništvu RH, tj. u konkretnom slučaju Upravi HEP d.d. Nadalje, člankom 83. stavkom 2. Statuta Grada Zagreba jasno je utvrđeno da je funkcija člana odnosno potpredsjednika Vijeća Gradske četvrti počasna funkcija. Člankom 14. Pravila Gradske četvrti Novi Zagreb – Istok jasno je utvrđeno koje funkcije odnosno poslove ne može obavljati član navedenog Vijeća radi potencijalnog sukoba interesa. Stoga ne postoji zabrana da članovi Vijeća obavljaju funkcije odnosno poslove člana Uprave trgovačkog društva koje je u vlasništvu RH, već samo u trgovačkim društvima koji su u pretežitom vlasništvu Grada Zagreba, odnosno drugih pravnih osoba kojima je Grad Zagreb osnivač. Zahtjevi pravne sigurnosti i vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske traže da pravna norma bude dostupna adresatima i za njih predvidljiva, tj. takva da oni mogu stvarno i konkretno znati svoja prava i obveze kako bi se prema njima mogli ponašati. Zahtjev za određenošću i preciznošću pravne norme predstavlja jedan od temeljnih elemenata načela vladavine prava i ključan je za postanak i održanje legitimiteta pravnog poretka. Stoga puko jezično tumačenje norme bez dovođenja u kontekst cilja i svrhe propisa, tj. bez primjene teleološkog tumačenja koje je u konkretnom slučaju utvrđivanje postojećeg ili potencijalnog sukoba privatnog i javnog interesa, odnosno njegovo sprječavanje i sankcioniranje, koje u konkretnom slučaju nije moguće utvrditi, predstavlja „pretjerani (ekscesivni) formalizam“, jer su pravna stajališta tuženika proizvod mehaničke primjene pozitivnog prava, bez uzimanja u obzir konteksta i bez sagledavanja pravnog problema kao jedinstvene cjeline.

Tužitelj se poziva na niz odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske u kojima je ukazivano na nespремnost otklona od tekstualnog pozitivizma i pretjeranog formalizma u zaštiti subjektivnih prava građana. U tom smislu tužitelj se poziva na odluke U-III-2646/2007 od 18. lipnja 2008., na odluku U-III-2778/2013 od 30. listopada 2013., U-III-3817/2009 od 19. prosinca 2012., U-III-2709/2010 od 8. svibnja 2014., U-III-4057/2013 od 17. rujna 2014. Kada je u pitanju upravno sudovanje, poziva se na odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, U-III-3937/2011 od 14. prosinca 2011., U-III-412/2016 od 3. lipnja 2016., U-III-3063/2007 od 4. listopada 2001., U-III-539/2008 od 12. lipnja 2012., U-III-3864/2015 od 17. veljače 2016. i dr. Svim ovim odlukama Ustavni sud šalje zajedničku poruku da su nadležna tijela

državne i javne vlasti dužna pravnu normu tumačiti polazeći od cilja i svrhe koje je zakonodavac želio postići njihovim propisivanjem, te u skladu s tako utvrđenom svrhom primijeniti mjerodavnu normu obzirom na specifične okolnosti konkretnog slučaja.

Tuženik je donošenjem osporavane odluke odstupio od svih navedenih načela, tumačeći odredbe članka 12. i 13. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, arbitrarno, široko, neprecizno, mehanički i bez većeg intelektualnog napora u obrazloženju i argumentaciji svoga stajališta, svodeći normu na normu koja postaje sama sebi svrha, a protivno svrsi i logici konkretne pravne norme, kada utvrđuje da Zakonom o trgovačkim društvima nije izričito propisana mogućnost istovremenog obnašanja člana Uprave trgovačkog društva u većinskom državnom vlasništvu i člana Vijeća Gradske četvrti i bez ulaženja u bit odredbi navedenog Zakona, tj. bez utvrđivanja postojećeg ili sprječavanja mogućeg potencijalnog sukoba privatnog i javnog interesa obnašanja predmetnih funkcija člana odnosno predsjednika Uprave trgovačkog društva i člana, odnosno potpredsjednika Vijeća Gradske četvrti.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku tuženika od 2. listopada 2020.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je kako činjenice relevantne za donošenje osporavane odluke među strankama nisu sporne, te proizlaze iz dokaza provedenih u predmetnom postupku, već tužitelj osporava pravna tumačenja iz osporavane odluke. Tuženik se poziva na članak 3. stavak 1. podstavak 37. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, te se nadležnost povjerenstva odnosi na sve odredbe Zakona. Povjerenstvo ukazuje da pojam dužnosti u smislu navedenog Zakona i pojam javne dužnosti nisu istoznačnice, već je krug javnih dužnosti mnogo širi od kruga dužnosnika iz navedenog Zakona. Druga javna dužnost iz članka 12. i 13. Zakona o sprječavanju sukoba interesa podrazumijeva svaku javnu dužnost, bez obzira jesu li obnašatelji te javne dužnosti ujedno i dužnosnici u smislu članka 3. stavka 1., 2. i 3. navedenog Zakona. Svi pravni subjekti osnovani od strane Republike Hrvatske ili jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave smatraju se javnim subjektima, te su njihovi čelnici obnašatelji javnih dužnosti. Tako su, npr. članovi predstavničkih tijela jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave obnašatelji javnih dužnosti odgovorni građanima koji su ih izabrali, iako ih Zakona o sprječavanju sukoba interesa ne određuje kao dužnosnike.

Povjerenstvo je stoga izvršilo uvid u odredbe Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samouprave koji mjesnu samoupravu definira kao oblik neposrednog sudjelovanja građana u odlučivanju o lokalnim poslovima od neposrednog i svakodnevnog utjecaja na život i rad građana. Vijeće Gradskih četvrti Grada Zagreba osnovana su Statutom Grada Zagreba pa je tuženik izvršio uvid i u odredbe članka 74. i 77. navedenog Statuta. Vijeća Gradske četvrti nemaju vlastiti proračun, već se sredstva za njihov rad osiguravaju u proračunu Grada Zagreba. Obzirom na način izbora članova Vijeća Gradske četvrti koje biraju građani na neposrednim izborima, njihovu nadležnost te način financiranja istih iz javnih sredstava, odnosno iz proračuna Grada Zagreba, tuženik zaključuje da obnašanje dužnosti člana Vijeća Gradske četvrti nedvojbeno predstavlja obnašanje druge javne dužnosti u smislu članka 12. i 13. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Stajalište tuženika da je nedvojbeno namjera zakonodavca da pojam druge javne dužnosti iz navedenih članaka Zakona obuhvaća ne samo neku dužnost od onih dužnosti iz članka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, već svaku javnu dužnost, s obzirom na karakter pravne osobnosti, način osnivanja javnih ovlasti tijela u kojima se ove dužnosti obnašaju, kao i obzirom na način imenovanja, odnosno izbora i ovlasti samog obnašatelja navedenih javnih dužnosti, potvrdio je Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi Usž-1482/15-2 od 4. studenoga 2015. Člankom 12. Zakona o sprječavanju sukoba interesa propisano je da dužnosnici koji za vrijeme obnašanja javne dužnosti primaju plaću za dužnost koju obnašaju, ne smiju primati drugu plaću ni naknadu za obnašanje druge javne dužnosti, osim ako je zakonom drugačije propisano. Člankom 13. stavkom 1. navedenog Zakona propisano je da za vrijeme obnašanja

javne dužnosti na koju je izabran, odnosno imenovani dužnosnik ne smije obnašati drugu javnu dužnost, osim ako je zakonom drugačije propisano. Tuženik je jasno obrazložio primijenjene propise iz kojih proizlazi da u konkretnom slučaju nije ispunjena iznimka iz navedenih članaka Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

Tuženik smatra da su zabrane propisane navedenim člancima nedvosmislene, jasne i precizne, te su kao takve adresatima dostupne i predvidljive, odnosno iz njih jasno proizlazi zabrana koje se adresati trebaju pridržavati, a to je da istovremeno uz obnašanje dužnosti iz članka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ne smiju obnašati drugu javnu dužnost niti istovremeno uz primanje plaće za obnašanje dužnosti iz članka 3. navedenog Zakona smiju primati naknadu ili plaću za obnašanje druge javne dužnosti, uz također jasno i nedvosmisleno propisanu iznimku da se navedene zabrane ne primjenjuju ako je zakonom drugačije propisano. Radi se o zabranama objektivne naravi za čije utvrđivanje nije potrebno prethodno utvrđivati sukob interesa, kao što je to slučaj i u odnosu na većinu zabrana propisanim Zakonom i npr. u odnosu na članke 14. stavak 1., članak 16. stavak 1. i članak 17. stavak 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Svrha svih obveza, zabrana i ograničenja je upravo sprječavanje sukoba interesa na objektivnoj razini.

Završno, tuženik smatra da je nejasno u kojem dijelu se stajalište Ustavnog suda iz odluke broj U-III-412/2016 od 3. lipnja 2016. o pretjeranom formalizmu tuženika mogu primijeniti na konkretan predmet. Tuženik smatra da je potrebno istaknuti da je na zahtjev tužitelja na 207. sjednici tuženika održanoj 7. veljače 2018. dano mišljenje u kojem se navodi da istovremeno obnašanje javne dužnosti predsjednika Uprave trgovačkog društva u većinskom državnom vlasništvu i javne dužnosti člana Vijeća Gradske četvrti predstavlja obnašanje dvije javne dužnosti u smislu članka 13. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, te je uputilo tužitelja da se povodom stupanja na dužnost predsjednika Uprave trgovačkog društva HEP d.d. razriješi od obavljanja dužnosti člana Vijeća Gradske četvrti Novi Zagreb, te se pojašnjava da bi istovremeno obnašanje navedenih dužnosti bilo protivno članku 13. stavku 1. navedenog Zakona.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i opunomoćenice tuženika, te je time strankama dana mogućnost izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16. i 29/17).

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja sud je izvršio uvid u spis tuženika priložen uz odgovor na tužbu.

Na raspravi opunomoćenik tužitelja je u sudski spis predao podnesak kojim se očitovao na odgovor tuženika i koji je na ročištu predan opunomoćenici tuženika. Opunomoćenica tuženika je istakla da je zakonom izričito propisana zabrana obnašanja dvije javne dužnosti, osim ako je drugim zakonom drugačije propisano, a u podnesku se tužitelj poziva na pravila.

Uvidom u osporavanu odluku od 2. listopada 2020. sud je utvrdio da je u izreci navedeno da je tužitelj istovremeno obnašao dužnost predsjednika Uprave HEP d.d. i potpredsjednika Vijeća Gradske četvrti Novi Zagreb – Istok, kao drugu javnu dužnost u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 15. siječnja 2020., a čime je tužitelj počinio povredu članka 13. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Nadalje da je istovremenim primanjem plaće za obnašanje dužnosti predsjednika Uprave HEP d.d. i primanjem naknade za obnašanje javne dužnosti potpredsjednika Vijeća Gradske četvrti Novi Zagreb – Istok, u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 17. veljače 2020. tužitelj počinio povredu članka 12. navedenog Zakona. Stoga je navedeno da se za utvrđene povrede tužitelju izriče sankcija obustave isplate dijela

neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 10.000,00 kn, koja će se izvršiti u 5 jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 2.000,00 kn.

U obrazloženju tuženik se poziva na članak 3. stavak 1. podstavak 37., članak 4. stavak 1., članak 12., članak 13. stavak 1., članak 42. stavak 1. podstavak 2. i članak 44. stavak 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/11, 12/12, 126/12, 48/13, 57/15 i 98/19). U obrazloženju nadalje se navodi u koje sve dokumente je tuženik izvršio uvid, a slijedom čega su utvrđene relevantne činjenice, koje tužitelj u tužbi ne osporava. Tuženik obrazlaže da navedene povrede predstavljaju objektivnu odgovornost dužnosnika za nedopušteno obnašanje druge javne dužnosti te primanje nedopuštene novčane naknade, te za utvrđivanje takvih povreda objektivne prirode nije potrebno utvrđivati postojanje sukoba interesa. Prilikom odmjeravanja vrste i visine sankcije Povjerenstvo je ocijenilo sve okolnosti konkretnog slučaja iz kojeg proizlazi težina povrede i odgovornost dužnosnika. Kao okolnost koja upućuje na nužnost izricanja sankcije obustave isplate dijela neto mjesečne plaće dužnosnika kao teže vrste sankcije, tuženik je uzeo u obzir okolnost da je tužitelju u veljači 2018. dano negativno mišljenje o istovremenom obnašanju navedenih javnih dužnosti, te mu je dana uputa da se razriješi obavljanja dužnosti člana Vijeća Gradske četvrti Novi Zagreb. Iz navedenog proizlazi da je tužitelj bio upoznat s činjenicom da istovremenim obnašanjem navedenih javnih dužnosti postupa protivno odredbi članka 13. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, ali je tužitelj unatoč navedenom nastavio obnašati obje dužnosti. Visinu novčanog iznosa tuženik je odredio unutar zakonskog opsega od 2.000,00 kn do 40.000,00 kn, vodeći računa o težini i posljedicama povrede zakona. Kao okolnost koja upućuje na nužnost izricanja sankcije više od minimuma, tuženik je uzeo u obzir da je tužitelj počinio povredu dvije različite odredbe zatim, dužinu trajanja povrede u razdoblju duljem od 2 godine kao i da je tužitelju za relevantno razdoblje isplaćena nedopuštena naknada u ukupnom iznosu većem od 60.000,00 kn.

Odredbom članka 3. stavka 1. podstavka 37. Zakona o sprječavanju sukoba interesa propisano je da su dužnosnici u smislu ovoga Zakona predsjednici i članovi uprava trgovačkih društava koja su u većinskom državnom vlasništvu.

Odredbom članka 4. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da se plaćom dužnosnika, u smislu ovog Zakona, smatra svaki novčani primitak za obnašanje javne dužnosti, osim naknade putnih i drugih troškova za obnašanje javne dužnosti.

Odredbom članka 12. navedenog Zakona propisano je da dužnosnici koji za vrijeme obnašanja javne dužnosti primaju plaću za dužnost koju obnašaju ne smiju primiti drugu plaću ni naknadu za obnašanje druge javne dužnosti, osim ako je zakonom drugačije propisano.

Odredbom članka 13. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da za vrijeme obnašanja javne dužnosti na koju je izabran, odnosno imenovan dužnosnik ne smije obnašati drugu javnu dužnost, osim ako je zakonom drugačije propisano.

Odredbom članka 42. stavka 1. podstavka 2. navedenog Zakona propisano je da za povredu odredbi ovog Zakona Povjerenstvo osobama iz članka 3. ovog Zakona može izreći sljedeće sankcije: obustava isplate dijela neto mjesečne plaće.

Odredbom članka 44. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da sankciju obustave isplate neto mjesečne plaće Povjerenstvo izriče u iznosu od 2.000,00 do 40.000,00 kn vodeći računa o težini i posljedicama povrede Zakona.

Prema ocjeni suda, osporavanom odlukom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja. Naime, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da su u konkretnom slučaju bile ispunjene zakonske pretpostavke za utvrđivanje postojanja povrede iz članka 12. i 13. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u smislu tužiteljevog istovremenog obnašanja dužnosti predsjednika Uprave HEP d.d. i potpredsjednika Vijeća Gradske četvrti Novi Zagreb – Istok u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 15. siječnja 2020., te u smislu istovremenog primanja plaće

za obnašanje obje dužnosti u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 17. veljače 2020. Tuženik je obrazložio da se radi o povredama objektivne naravi čija je svrha sprječavanje sukoba javnog i privatnog interesa, a u kojem slučaju nije potrebno prethodno utvrđivati postojanje takvog sukoba interesa. Tužitelj prigovara tuženiku da se u konkretnom slučaju radi o preformalističkom tumačenju prava i stoga pretjeranom formalizmu, a da istovremeno nije ispunjen zahtjev za određenošću i preciznošću pravne norme, koji predstavlja jedan od temeljnih elemenata načela vladavine prava i ključan je za postanak i održanje legitimiteta pravnog poretka.

Prema mišljenju ovoga suda, tuženik u odgovoru na tužbu pravilno ističe da su predmetne zabrane propisane navedenim člancima nedvosmislene, jasne i precizne, te su kao takve adresatima dostupne i predvidljive, odnosno iz njih jasno proizlazi zabrana koje se adresati trebaju pridržavati, a to je da istovremeno uz obnašanje dužnosti iz članka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ne smiju obnašati drugu javnu dužnost niti istovremeno uz primanje plaće za obnašanje dužnosti iz članka 3. navedenog Zakona smiju primati naknadu ili plaću za obnašanje druge javne dužnosti, uz također jasno i nedvosmisleno propisanu iznimku da se navedene zabrane ne primjenjuju ako je zakonom drugačije propisano. Tužitelj se ne može s uspjehom pozivati da nije znao za ovakav stav tuženika, a obzirom da je tužitelju u veljači 2018. od strane tuženika dano negativno mišljenje o istovremenom obnašanju navedenih javnih dužnosti, te mu je dana uputa da se razriješi obavljanja dužnosti člana Vijeća Gradske četvrti Novi Zagreb. Iz navedenog proizlazi da je tužitelj bio upoznat s činjenicom da istovremenim obnašanjem navedenih javnih dužnosti postupa protivno odredbi članka 13. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, ali je tužitelj unatoč navedenom nastavio obnašati obje dužnosti, kao i istovremeno primati i plaću za obnašanje dužnosti predsjednika Uprave HEP d.d. i naknadu za obnašanje dužnosti potpredsjednika Vijeća Gradske četvrti Novi Zagreb – Istok, a na temelju čega mu je isplaćena nedopuštena naknada u ukupnom iznosu većem od 60.000,00 kn. Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske na koje se poziva tužitelj, odnose se na zaštitu subjektivnih građanskih prava, a u konkretnom slučaju primjenom navedenih materijalnih odredaba Zakona o sprječavanju sukoba interesa, tužitelju nije povrijeđeno nikakvo subjektivno pravo.

Iz navedenog razloga sud je ocijenio da je tuženik u osporavanom rješenju obrazložio na temelju kojih kriterija je tužitelju izrečena novčana sankcija od 10.000,00 kn, sukladno članku 42. stavku 1. podstavku 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, te je bilo osnove da se tužitelju izreče novčana sankcija iznad minimuma raspona u kojem je bilo moguće izreći visinu novčane sankcije sukladno članku 44. Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

O trošku upravnog spora sud je odlučio na temelju članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima kojim je propisano da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora.

Stoga je sud na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odbio tužbeni zahtjev.

U Zagrebu 16. veljače 2021.

Sutkinja:
Tamara Bogdanović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Odvjetnik Igor Starčević, 10000 Zagreb, Dobri dol 54
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, 10000 Zagreb, Kneza Mislava 11/3
3. U spis

Za točnost otpisano ovlaštenu službenik:
Snježana Miletić

